

Ed.

256. Frumvarp til laga

um skatt- og útsvarsgreiðslu útlendinga o. fl.

(Eftir 2. umr. í Ed.)

1. gr.

Gagnvart útlendingum, sem landsvistar- og atvinnuleyfi hafa um tiltekinn tíma, eða þeim mönnum, er ástæða er til að ætla, að dvelji hér aðeins um stundarsakir eða eru á förum af landi burt, en hafa hér atvinnutekjur, skal haga innheimtu tekjuskatts til ríkis og útsvars til bæjar- eða sveitarfélaga, svo og stríðsgróðaskatts, með þeim hætti, sem segir í lögum þessum.

2. gr.

Hafi útlendingur dvalið hér eða haft hér atvinnutekjur, aðrar en þær, er í 2. málsgr. getur, einn mánuð eða lengur, eða ef hreinar tekjur hans hér á landi eru kr. 10000.00 eða þar yfir, enda þótt dvalartími hans hér sé skemmri en einn mánuður, skapar það honum skatt- og útsvarsskyldu, og ber kaupgreiðandi hans fulla ábyrgð á greiðslu þessara gjalda, svo sem um hans eiginn skatt eða útsvar væri að ræða. Nú eru kaupgreiðendur aðila fleiri en einn á hinu sama ári, og bera þeir þá hlutfallslega ábyrgð, miðað við þá upphæð, sem þeir hafa greitt honum í kaup.

Útlendir listamenn, sem afla sér hér tekna með list sinni, hvort heldur þeir starfa í eigin nafni eða á annarra vegum, skulu greiða skatt og útsvar af $\frac{2}{3}$ hlutum þeirra tekna, er þeir afla sér á þann hátt, að frádregnum beinum kostnaði við starfsemina.

Nánari reglur um þetta má setja í reglugerð.

3. gr.

Til tryggingar ábyrgð þeirri, er í 2. gr. getur, skal kaupgreiðanda heimilt að halda eftir af kaupí útsvars- eða skattgreiðanda allt að 20% af launum. Ef kaup aðila er hærra en sem svarar til 1000.00 kr. grunnkaups á mánuði, skal kaupgreiðanda þó heimilt að halda eftir allt að 35% af kaupinu.

4. gr.

Ef upphæð sú, sem heimilt er að halda eftir samkv. 3. gr. til að fullnægja skatt- og útsvarsskyldum gjaldanda, er sýnilega of há eða of lág, getur gjaldandi eða innheimtumaður skatts eða útsvars, svo og kaupgreiðandi, snúið sér til hlutaðeigandi niðurjöfnunarnefndar og skattanefndar (skattstjóra) og farið fram á, að þær úrskurði um, hve miklu skuli haldið eftir af kaupí gjaldanda til að standast téðar greiðslur. Ábyrgð kaupgreiðanda á þeim skatt- og útsvarsgreiðslum, sem unframan kunna að vera þá upphæð, sem haldið er eftir samkvæmt úrskurðunum, fellur niður, enda hafi kaupgreiðandi skýrt rétt frá málavöxtum.

5. gr.

Tryggingarfé því fyrir sköttum og útsvari, sem kaupgreiðandi heldur eftir samkvæmt lögum þessum, skal hann skila til viðkomandi innheimtumanna innan sex virkra daga frá útborgunardegi.

Jafnskjótt og skattar og útsvar gjaldanda hafa verið ákveðin, skal innheimtumanní skylt að endurgreiða gjaldanda það, sem of mikið kynni að hafa verið greitt honum af kaupí gjaldársins eða útsvarsársins.

6. gr.

Kaupgreiðandi skal tilkynna skattstjóra eða skattanefnd mánaðarlega kaupgreiðslu til manna þeirra, sem um ræðir í 1. og 2. gr.

7. gr.

Nú er einhver þeirra, sem um ræðir í 1. og 2. gr., á förum af landi burt, og skal honum þá skylt að tilkynna hlutaðeigandi skattstofu eða skattanefnd um það með a. m. k. einnar viku fyrirvara. Sé kaupgreiðanda kunnugt um brottförina, ber honum einnig að tilkynna hana framiangreindum aðilum. Jafnframt gefur kaupgreiðandi skattstofu eða skattanefnd skýrslu um allar kaupgreiðslur til gjaldanda hér á burtfararárinu til brottfarardags.

8. gr.

Hlutaðeigandi skattayfirvöld ákveða skatta og útsvar gjaldanda af tekjum hans frá komudegi til brottfarardags og tilkynna kaupgreiðanda, gjaldanda sjálfum og innheimtumanní skatta og útsvars um álagninguna þegar í stað.

9. gr.

Tekjuskattur þeirra, sem hér um ræðir, ákveðst þannig: Hreinar tekjur gjaldanda, deilanlegar með 50, margfaldast með tölunni 12 og deilast síðan með fjölda þeirra mánaða, er hann hefur dvalizt hér á burtfararárinu. Brot úr mánuði telst heill mánuður.

Þegar tekjufjárhæð hefur verið hækkuð samkvæmt ofangreindu hlutfalli, skal tekjuskattur reiknaður eftir þeim reglum, sem ákveðnar eru í 14. gr. laga nr. 20 frá 1942, þó án þess að persónufrádráttur sé leyfður.

Við niðurfærslu teknanna eftir vísitölu skal í þessu sambandi miðað við meðalvísitölu næsta árs á undan gjaldárinu.

Tekjuskatturinn reiknaður samkv. framansögðu deilist með tölunni 12 og margfaldist með fjölda þeirra mánaða, sem gjaldandi hefur dvalizt hér á burtfararárinu. Tekjuskatturinn má þó aldrei vera lægri en 5% af skattskyldum tekjum.

Tilsvarandi reglur skulu gilda um stríðsgróðaskatt.

10. gr.

Óheimilt er að selja þeim, er um ræðir í 1. og 2. gr., farmiða eða taka þá til flutnings til útlanda, nema færðar séu sönnur á með vottorði innheimtumanns, sbr. 12. gr., að annazt hafi verið um greiðslu opinberra gjalda eða full trygging sett fyrir greiðslu þeirra.

Lögreglustjóra eða útlendingaeftirliti er heimilt að banna slikum farþegum að fara úr landi, hafi þeir ekki keypt farseðil með þeim hætti, er segir í 1. málsg. þessarar greinar. Einnig getur lögreglustjóri bannað brottför annarra en farþega, ef ætla má, að þeir eigi ólokið skatt- og útsvarsgreiðslum hér á landi.

11. gr.

Ráðherra getur með reglugerð sett sérákvæði um, hvernig haga skuli álagningu, gjalddögum og innheimtu skatta og útsvars hjá þeim innlendum aðilum, er til útlanda fara, hvort sem er alfarnir eða til lengri eða skemmri dvalar. Nær þetta hæði til gjalda vegna undanfarins skattárs og skattlagningar á tekjur gjaldárs eða burtfararárs. Er í því sambandi heimilt að ákveða skattgreiðslu vegna hluta úr ári eftir sömu hlutfallsreglu og gildir um útlendinga, sbr. 9. gr.

Í reglugerð þessari má og ákveða, að eigi sé heimilt að selja far til útlanda öðrum en þeim, er hafa vegabréf frá lögreglustjóra, nýtt eða nýáritað, um leyfi til fararinnar og lögreglustjóri skuli ekki gefa út eða árita vegabréf nema með samþykki innheimtumanna opinberra gjalda.

12. gr.

Heimilt er ráðherra að ákveða, að innheimta á rikissköttum og sveitargjöldum samkvæmt þessum lögum skuli sameinuð á eina hönd í hverju umdæmi, eftir því sem henta þykir.

13. gr.

Nú er far látið í té án þess að gætt sé fyrir mæla 10. gr. eða ákvæða reglugerðar, er sett kann að verða samkv. 11. gr., og ábyrgist þá útgerð hlutaðeigandi skips eða flugvélar ógreidd gjöld farþega sem eigin skuld. Hver sá aðili, er með ólöglegu atferli kann að vera valdur eða meðsekur að því, að einhver komist úr landi án þess að greiða gjaldkræfa skatta, ber einnig sams konar ábyrgð á hinum vangoldnu rikis- eða sveitarsköttum.

Brot gegn lögum þessum og reglugerðum, er settar kunna að verða samkv. þeim, varða sektum allt að kr. 50000.00.

14. gr.

Taka má gjöld þau, er um ræðir í lögum þessum, lögtaki hjá gjaldanda sjálfum, svo og hjá þeim, er ábyrgð bera á gjöldunum samkv. 2. og 13. gr.

15. gr.

Fjármálaráðherra getur veitt undanþágur frá lögum þessum að því er varðar íslenska námsmenn, sem erlendis eru heimilisfastir, en koma hingað til atvinnu um stundarsakir.

16. gr.

Að öðru leyti gilda ákvæði laga um tekjuskatt, stríðsgróðaskatt og útsvör, eftir því sem við á.

17. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru úr gildi numin lög nr. 65 11. júní 1938, um skatt- og útsvarsgreiðslu útlendinga o. fl., og lög nr. 84 9. október 1946, um breyting á og viðauka við þau lög.